

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Ignatii Loiolae, Qui religionem Clericorum Societatis Iesv instituit

**Ribadeneyra, Pedro de
Coloniæ Agrippinæ, 1602**

Romani collegij institutio. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45323

judicio comprobaret. Quod quidem Romæ anno 1558. ipso mortuo factum est, in publico vniuersaliq; Societatis conuentu: in quo constitutiones omnes, vt fuerant ab ipso conscriptæ, magna veneratione susceptæ sunt, & summa omnium patrum consensione ac voluntate confirmatæ.

ROMANI COLLEGIJ
institutio.

CAPVT III.

EX eorum numero, quos hoc anno ab Ignatio euocatos, Romam venisse diximus, Franciscus Borgia Dux Gandiæ fuit, qui quidem Societatis tertius fuit Præpositus Generalis. Is cum intelligeret, quantas commoditates Collegium Societatis, in ea Vrbe quæ caput orbis terrarum est, esset allaturum: minime que decere existimaret, eam, quæ Societatem primam omnium cõplexa est, & ex qua vniuersa Societas gubernatur, eo fructu carere, quem multæ aliæ ciuitates, ex nostrorum opera atq; eruditione perciperent, Ignatij hortatu atque consilio. Collegium Romæ institutum curauit: cuius initium factum est anno Domini 1551, 13. Februarij, ad rãdices.

dices Capitolij, perangustis ædibus.
Quo tēpore fuerunt in Collegio quatuordecim, quibus præerat Rector P. Ioannes Peletarius Gallus : ad hunc enim fere numerum alendum, pecuniam tunc Franciscus suppeditauerat. Deinde mense Septembri, duplicato penè numero, in ampliorem domum nostri commigrarunt. Et tunc quidem tres tantum linguas, Hebraicam, Græcam, Latinam, atque Rhetoricam, nostri præceptores suis auditoribus explicabant, non sine magna ludimagistrorum Urbis offensione, & ea indignatione, ut discipulorum suorum stipati cæterua, in scholas nostras aliquando irumperent, & nostris præceptoribus docentibus obstrepent, atque intemperantius insultarent: donec anno 1552. 28. Octobris, in æde D. Eustachij, maxima Cardinalium, Episcoporum, eruditissimorumque virorum, atque studiosorum frequentia, orationes habitæ à nostris ac disputationes sunt, quibus illorum insolentia compressa est. Multo verò magis cum anno 1553. à nostris theses propositæ publicè sunt, non solum de Rhetorica, & tribus linguis, ut fieri superioribus annis consueuerat; sed etiam

etiã de vniuerſa Philoſophia, ac Theologia. Quę quidem diſcipline, tum primum in hoc Collegio tradi cęperunt: cui tum pręerat D. Martinus Olaius, vir excellentis doctriņę, atque integritatis opinione nobilis, qui multum per id tempus, Collegium Romanum illuſtrauit. Creuit hoc anno noſtrorũ numerus ad ſexaginta: ſequęti verò ad centum, quos cum domus capere com modè nõ poſſet, in latiores ædes anno 1556. immigrarunt. In ijs per annos ferme quatuor habitarunt, donec anno 1560. Pij IIII. Pont. Max. autoritate & hortatu, nobiliſſima atque integerrima ſcœmina Victoria Tolſia, Pauli III. Pont. Max. ſororis filia, nec expectantibus nobis, nec opinantibus, ſedem tamen Collegio certam in Vrbe quaerentibus, locum commodum, amplũ, ſalubrem, ac maximè celebrem præſtati liberalitate donauit. Quem, nihil minus quàm de nobis cogitans, in pium uſum, ex viri Camilli Vrſini Guardię Marchionis teſtamẽto parauerat: multisque ædibus Pauli IIII. Pont. Max. imperio, ac poteſtate cõiunctis, in Inſulã omninò redegerat: in quibus & ipſius Victorię domus eſt, & ea quam ipſe Paulus IIII. cemit, & multis annis

Car.

Cardinalis cum esset, habitauit. Hoc in loco vehementer multiplicatus est nostrorum numerus : fuit enim nonnunquam ducentorum & viginti, isq; conflatus ex omnibus penè Christiani orbis prouincijs. Eodem enim tempore, ex sexdecim, aut eo amplius diuersissimis nationibus fratres nostri in hoc Collegio sæpe reperiuntur, linguis quidem inter se, ac sermone distincti, sed summa concordia animorum, fraternoque amore sociati. Quos diuina benignitas in magna etiam anonæ caritate, supra hominum fidem, sed non supra fiduciam ac spem Ignatii, hætenus sustērauit. Ab hoc autem Collegio reliqua fluxerunt, quæ in Italia, Germania, Bohemia, Polonia, Flandria, Gallia constructa Collegia sunt. Quæ causa fuit vt Ignatius (cuius cogitationes omnes & vigilæ in hominum salute consumebantur) tanto pere de hoc Collegio laboraret : cuius utilitates non ad vnã aliquam ciuitatem, sed ad multas nobilissimasque prouincias, ad nationes etiam hæreses erroribus deprauatas, maximè pertinere iudicaret. Quod quidem cum re ipsa Beatissimus Pont. Gregorius XIII. expertus esset, videretque latissimè pa-

mè patere Collegij Romani fructus, & ad seminarium Romanum, & ad Germanicum, & Anglicanum, aliaque Collegia diuersarum nationum à se ædificata corroboranda atque augenda esse necessarios; opus & Pastore vigilantissimo, & Principe liberalissimo dignum aggressus est, Collegiumque Romanum fundare, amplificare, atque stabilire constituit, magnifico in primis atque sumptuoso ædificio, & redditibus magnis atque perpetuis: vt in eo ex omnibus nationibus magnus nostrorum Scholasticorum alatur numerus, ad propagandam Catholicam Religionem, & reliqua seminaria tuenda & conseruanda. Atque vt hoc eius sapientissimum in fundando Romano Collegio consilium magis elureret, sub primo fundamenti lapide, hæc verba incidi iussit: Gregorius Pont. Max: Collegium Societatis Iesu, omnium nationū seminarium, pro sua in Christianam Religionem & Ordinem illius pietate, à fundamentis extruxit & dotauit, anno salutis, millesimo quingentesimo octuagesimo secundo. Pontificatus sui decimo. Romæ.